

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. I.**
státní příslušnost Pákistánská islámská republika

zastoupeného advokátem Mgr. Ladislavem Bártou,
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2021, č. j. OAM-509/LE-BA04-HA12-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 6. 9. 2021 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Podle žalobce žalovaný nedostatečně vyhodnotil nebezpečí vážné újmy hrozící žalobci ze strany soukromých subjektů. Připomněl, že žalobce v průběhu správního řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že důvodem jeho žádosti je obava z ohrožení života ze strany rodiny i své přítelkyně pro porušení náboženských pravidel pašunské komunity spočívající v zákazu styku s dívkou bez souhlasu rodiny. Tento důvod žalovaný označil za irrelevantní jednak proto, že původcem újmy není veřejná moc a jednak, protože žalobce nevyužil ochrany pákistánského státu. Žalobce nesouhlasí se závěry, že Pákistán je schopen poskytnout mu dostatečnou ochranu před vážnou újmou ze strany třetích osob. V Pákistánu nefunguje systém, který by zaručil zabránění způsobení vážné újmy. Po žalobci nelze požadovat, aby v Pákistánu setrval a obracel se se svými problémy na příslušné pákistánské úřady. V Pákistánu jsou často praktikovány vraždy ze cti a stíhány jsou spíše výjimečně. Ohrožení žalobce je velmi reálné.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce se v žalobě pouze účelově snaží najít fakta ve prospěch kladného posouzení jeho věci. Zdůraznil, že zcela zásadní je vždy prvotní výpověď samotného žadatele o azyl. Poukázal mj. na rozpory ve výpovědích samotného žalobce. Součástí spisu je podle žalovaného protokol sepsaný PČR o výsledku žalobce jako účastníka správního řízení ze dne 17. 12. 2019, kdy žalobce vypověděl, že nikdy nevlastnil cestovní doklad a že jeho cílová země bylo Německo. V rámci řízení o udělení azylu naopak vypověděl, že cestovní doklad nechal doma a žádnou cílovou zemi neměl. V rámci výsledku u PČR vypověděl, že z Pákistánu odešel z ekonomických důvodů, cestu si financoval prodejem pozemku a vrátit se do Pákistánu nechce, protože tam vše prodal. Zmínil také jistý problém s dívkou v Pákistánu, nicméně pouze v tom smyslu, že pokud by se vrátil zpět, mohl by mu otec dívky ublížit. V rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany již žádné ekonomické důvody neuváděl, zato problém s dívkou zásadně gradoval.
4. Žalovaný připomněl, že žalobce opustil Pákistán v srpnu 2019, kdy cestoval do Iránu, poté přes Turecko až do Řecka. Dále cestoval přes Makedonii do Srbska a dále až na území ČR, kde byl dne 17. 12. 2019 kontrolován hlídkou cizinecké policie jako cestující v mezinárodním vlakovém spoji směřujícím do Německa. Pro neoprávněný pobyt byl PČR zadržen a následně dne 25. 12. 2019 požádal žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Je zřejmé, že důvodem žádosti žalobce je především snaha o legalizaci pobytu. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce uváděl informace, které nedokládaly přiměřenou pravděpodobnost pronásledování či vážné újmy.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 25. 12. 2019 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 18. 12. 2019 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl dne 17. 12. 2019 kontrolován hlídkou PČR ve vlakovém spoji na trase Praha - Berlín, přičemž se hlídce PČR neprokázal žádným dokladem. Při výsledku v rámci řízení o zajištění PČR žalobce uvedl, že žije v Pákistánu, zemi opustil před 4 měsíci z ekonomických důvodů. Cílem žalobce bylo dostat se do Německa. Zemi pustil bez cestovního dokladu, který ani nikdy nevlastnil. Podle svých slov

ani nevěděl, že existuje nějaký stát pod názvem Česká republika. Byl si vědom skutečnosti, že na území vstoupil neoprávněně bez cestovního dokladu. Do Pákistánu se vrátit nechce, neboť tam prodal veškerý majetek, neví však o žádných překážkách, které by mu v návratu bránily, krom nedostatku finančních prostředků. V Pákistánu mu nic nehrozí, není ohrožen na životě, nehrozí mu nelidské či ponižující zacházení nebo uvěznění. Má pouze jednu obavu, a to z otce jedné z dívek, se kterou se sblížil víc než je podle místních tradic zvykem.

6. Při poskytnutí údajů ke své žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že Pákistán opustil v srpnu roku 2019, jel do Íránu, Turecka, Řecka, Makedonie, Srbska, Maďarska, Rakouska a pak do ČR. Uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá poprvé, ale chce požádat o azyl v Itálii. K důvodům žádosti uvedl, že jeho problém vznikl tak, že měl známost s jednou holkou, která s ním studovala, pak si psali a volali, a když se to její rodiče dozvěděli, bylo to pro ně podle pašunské tradice nepřijatelné. Poté rodiče dívky tuto omezili na svobodě, vzali jí telefon a začali po žalobci pátrat, podle něj jej chtěli zabít. Měl jen tento problém, žádný problém ze strany vlády nebo státních orgánů neměl.
7. V pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu dále doplnil, že pas měl, ale tento zůstal doma. Ke své situaci v zemi původu připomněl, že měl přítelkyni, to však jejich tradice nedovoluje. Studoval na vysoké škole, kde studoval i bratr jeho přítelkyně, ten je viděl spolu a informoval o tom jeho rodinu i rodinu žalobce. Rodina přítelkyně volala rodině žalobce, že se žalobce scházel s přítelkyní, i když nejsou manželé a že musí být oba zabiti. Proto se rozhodl odjet ze země. Stalo se to 6. 2. 2018, odjel však až po roce, nejdříve žil ve městě X, potom odjel do Kárací a našli jej i tam, a proto se rozhodl opustit zem. Jej osobně však nikdo neohrozil, nedošlo k tomu, že by jej někdo přepadl nebo napadl. Na policii se neobrátil, protože policie by mu řekla, ať se obrátí na soud, ale Paštúnové mají tradici, že pokud jsou muž a žena spolu bez svatby, dřív nebo později je najdou a zabijí. Chtějí jej zabít obě rodiny, to mu řekl jeho kamarád.
8. Následně v doplňujícím pohovoru uvedl, že neměl při cestě do Evropy konkrétní cílovou zemi. S rodinou není v kontaktu, pouze s bratrem, který žije v Saúdské Arábii. Tvrdil, že při výslechu na PČR určitě neuvedl jako důvod opuštění země ekonomické důvody, je stavební inženýr a vystudovaný lékárník, studoval vyšší odbornou školu, po které byl stavební inženýr a vyšší odbornou školu lékárnickou, pak pracoval v lékárně. S přítelkyní se seznámil v roce 2018 ve škole, oslovil jí, pak si často telefonovali, mimo školu se ale nikde nepotkávali. Pozval však dívku na kafe a tím začaly ty problémy. Dále popsal podrobně okolnosti seznámení s přítelkyní a vznik problémů s tím spojených.
9. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná Zprávu MZV USA o dodržování lidských práv v Pákistánu v roce 2000 ze dne 10. 6. 2021, Informace Australské vlády o Pákistánu (ekonomická situace, šité) z 30. 4. 2019 Informace IOM – údaje o zemi – Pákistán za rok 2019 ze dne 4. 6. 2020, Informace MZV ČR ze dne 30. 4. 2021 o možnosti ochrany před protiprávním jednáním soukromých osob v Pákistánu ze dne 5. 5. 2021 a Informace OAMP o bezpečnostní a politické situaci v Pákistánu ze dne 7. 9. 2020.
10. Dne 16. 7. 2021 byla žalobci za účasti jeho právního zástupce dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námítky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Za účelem prostudování podkladů byla zástupci žalobce poskytnuta lhůta 7 dnů; žalobce se následně v poskytnuté lhůtě k podkladům nijak nevyjádřil.

11. Následně dne 29. 7. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán uzavřel, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je nemožnost návratu do země původu z důvodu obav o své bezpečí, konkrétně oba z protiprávního jednání ze strany rodinných příslušníků dívky, se kterou navázal vztah, i ze strany vlastní rodiny, a to v souvislosti s tamními zvyklostmi. Dalším důvodem je legalizace pobytu na území ČR, neboť žalobce nedisponuje pobytovým oprávněním a přeje si v ČR nadále žít. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem. Pokud se týče obavy žalobce z návratu do země původu, zdůraznil žalovaný, že původcem pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu může být i soukromá osoba, to však pouze za předpokladu, že lze prokázat, že veřejná moc není schopna či ochotna odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním. Ani k takovému závěru však nelze podle žalovaného v projednávaném případě dospět; žalobce orgány veřejné moci o pomoc ani nepožádal. Žalobce nadto uvedl, že kromě jím zmiňovaných obav neměl nikdy problémy ze strany orgánů veřejné moci. Žalovaný také poukázal na nesrovnalosti či rozpory ve výpovědích žalobce ohledně vlastnictví cestovního dokladu, cílové země (původně tvrdil, že tou je Německo), primární důvody odchodu z Pákistánu (nejprve uváděl ekonomické důvody, to následně popřel) a další. Žalobce dále nepožádal o mezinárodní ochranu bezprostředně po vstupu na území ČR. Naopak, zcela vědomě si koupil jízdenku na mezinárodní vlakový spoj do Německa; podle žalovaného tak žalobce nepociťoval své obtíže nijak palčivě. Žalovaný proto rozhodl o neudělení žádné z forem mezinárodní ochrany, když neshledal naplnění podmínky pro udělení žádné z jejich forem.

Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
13. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situaci v Pákistánu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
14. Soud považuje napadené rozhodnutí za plně přezkoumatelné, když se podle názoru soudu zabýval všemi podstatnými okolnostmi rozhodnými pro projednávanou věc. Krajský soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, že žalobcem uváděné okolnosti v žádosti o mezinárodní ochranu nejsou okolnostmi azylově relevantními a nelze je podřadit pod žádný ze zákonných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný zcela správně vyhodnotil především žalobcova tvrzení o důvodech jeho odchodu z vlasti a vyzdvihl, že žalobce nepožádal o mezinárodní ochranu bezprostředně po vstupu na území ČR a dále, že ve výpovědích žalobce jsou značné rozpory. Krajský soud má na rozdíl od žalobce, že se žalovaný dostatečně zabýval situací v zemi původu žalobce a vycházel z dostatečně relevantních podkladů.
15. Podle krajského soudu žalovaný správně a zcela přiléhavě zhodnotil informace o zemi původu žalobce a dospěl ke správnému závěru, že byť soudní systém v Pákistánu trpí určitými nedostatky, vyplývá z informací o zemi původu, že občané mají možnost bez

ohledu na svou náboženskou příslušnost vyhledat v Pákistánu ochranu před protiprávním jednáním soukromých osob, zejména u policie, případně federálních bezpečnostních složek, nebo se obrátit na soud, který může nařídít policejní ochranu či ochrannou vazbu. Krom toho existují i další možnosti pomoci formou stížnosti k Ministerstvu pro lidská práva či u úřadu provinčního ombudsmana. Žalobce sám neuvedl žádný pádný argument, proč se na uvedené instituce neobrátil.

16. Krajský soud nadto zdůrazňuje, že pro rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu je podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce, doplněné pohovory, neboť tam obsažené skutečnosti v zásadě určují směr zjišťování skutkového stavu. V tomto ohledu žalovaný vycházel z dostatečných zdrojů a informace z nich přiléhavě vyhodnotil a aplikoval na projednávaný případ. V tomto směru skutečně nelze přehlédnout, že žalobce o mezinárodní ochranu požádal v situaci, kdy byl kontrolován hlídkou PČR v mezinárodním vlakovém spoji do Německa, kam měl i podle svých vlastních slov nejprve namířeno; nedisponoval přitom žádným, natož cestovním, dokladem. Při příjezdu do ČR ani nevěděl, že taková země existuje; poté, co vstoupil na území ČR, neučinil žádný krok k tomu, aby z důvodů svých tvrzených obav z návratu do Pákistánu požádal zde o mezinárodní ochranu. Je zjevné, že žalobcem podaná žádost o udělení mezinárodní ochrany je zcela účelová, mající jediný cíl, a to alespoň dočasnou legalizaci jeho pobytu poté, co byl zajištěn za účelem správního vyhoštění.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud tak shrnuje, že žalobcovy námitky stran nesprávného posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu neshledal důvodné. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. září 2022

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce